



מ"ח 7372/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 7372/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקש:

עו"ד יעקב קמר

החלטה

1. מונחת לפני בקשה למשפט חוזר.

המבקש הורשע בעבירות של מעשה מגונה בקטין, ונדון ל-14 חודשי מאסר ולעונשים נוספים. ברקע - עבודתו כמורה בבית ספר, וקביעת בית משפט השלום כי נגע בצווארה ובכתפיה של תלמידה אחת, הכניס את ידו מתחת לחולצתה, נגע בגבה ובחזה, וחיבק אותה מספר פעמים; וכי הניח את ידיו על גבה של תלמידה אחרת ונגע במתניה, מתחת לחולצתה. קו ההגנה של המורה, לפיו מדובר בעלילת כזב נגדו - נדחה. לצד זאת זוכה המבקש מאישומים דומים ביחס לכמה תלמידות נוספות, והתביעה חזרה בה מכתב אישום דומה ביחס לתלמידה נוספת. ערעורו של המבקש לבית

עמוד 1



המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשה למתן רשות ערעור שהוגשה לבית משפט זה.

2. הבקשה למשפט חוזר מתמקדת בראיות חדשות שהמבקש טוען כי השיג לאחרונה, בדמות "ראיונות" שערך סנגורו עם המתלוננות שביחס אליהן זוכה המבקש ועם הוריהן, ותצהירים שנחתמו לאחר מכן בידי ההורים. מתלוננות אלה מסרו, בגרסה כזו או אחרת, כי המבקש אכן "נגע בהן פה ושם" – אך היה מדובר בנגיעות תמימות, והן לא חשבו שמדובר במעשה בלתי ראוי; וכי שתי המתלוננות שביחס אליהן הורשע המבקש פנו אליהן, וניסו לשכנע אותן שגם "נגיעות בכתף" הן בעצם "מעשה מגונה". הורי מתלוננת אלה הצהירו, בעיקרם של דברים, כי בנותיהן לא אמרו מעולם שהמבקש פגע בהן והם לא ראו את הבנות כנפגעות; כי הם לא ראו משהו בהתנהלות המבקש שצריך להגיש בגינת תלונה; כי הופתעו לשמוע שבנותיהם זומנו לחקירה; וכי נאמר להם שעל המתלוננות להגיע לחקירה אצל חוקרי הילדים. לשיטת המבקש, עדויות אלה מקימות חשש כבד כי התלוננות נגד המבקש הן בגדר עלילות בדים, והן מכרסמות במהימנות העדויות שבית משפט השלום מצאן כמהימנות. כן הועלו בבקשה למשפט חוזר טענות שכבר נטענו ונדחו בערכאות השונות. לצד הבקשה למשפט חוזר הוגשה גם בקשה לצרף דיסקים עם הראיונות שנערכו. ברם, לנוכח צירוף תמלילי הראיונות, ולנוכח האמור בפסקה הבאה, אין מקום לצירוף צילומי הווידאו של הראיונות.

3. דין הבקשה להידחות. המבקש טוען כי הראיונות שתוארו לעיל עשויים לשנות את תוצאות המשפט לטובתו, או מעוררים חשש של ממש שנגרם לו עיוות דין (ראו סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984), אולם עיון בתוכן התמלילים שצורפו אינו תומך בטענה זו. המתלוננות לא טוענות, למשל, שמישהו אחר ניסה לשכנע אותן להעיד עדות שאינה אמת או לרקוח קנוניה נגד המבקש. כל שנטען הוא שנשאלה שאלה האם המבקש נגע בהן, וכשהשיבו בחיוב – סיפרו להן שגם נגיעה בכתף עשויה להיות עבירה פלילית. עוד ביקשו מהן להתלונן על הנגיעות – שאכן היו – אצל מנהלת בית הספר. עדויות אלה, כמדומה, לא זו בלבד שאין הן תומכות בקו ההגנה של המבקש, לפיה התלוננות נגדו הן עלילות כזב – אלא הן משתלבות בממצאי המהימנות שנקבעו בבית משפט השלום. ניכר כי לא היה נסיון לבדות עובדות או מעשים שלא נעשו, אלא רק לבחון האם הנגיעות שנגע המבקש בתלמידות השונות הן בגדר עבירה פלילית. כאמור לעיל – המבקש זוכה מהאישום ביחס לכל המתלוננות שרואינו אצל הסנגור, וזאת לנוכח קביעת בית משפט השלום כי ספק אם מעשיו של המבקש ביחס אליהן עולים לכדי מעשה מגונה. גם הראיון עם הוריהן אינו תומך בקו ההגנה שהציג הסנגור, וכל שנאמר הוא שהמתלוננות לא סברו כי הנגיעות שנגע בהן המבקש הן עבירה פלילית, וכי התלונה על המעשים נעשתה בעקבות יוזמה של גורמים אחרים. בכך אין כל ראייה לקנוניה או למעשה פסול אחר.

אשר לטענות שהועלו בבקשה ושנדחו זה מכבר בערכאות, למשל ביחס לעדות חוקרת הילדים – הרי שאלה לא עמדו במרכז הבקשה, ובכל מקרה אין מקום לדון בהן מחדש לנוכח דחייתן בערכאות קודמות. כידוע, משפט חוזר אינו בגדר ערעור נוסף, ומטרתו אינה לבחון מחדש תשתית וטענות שכבר נדונו ונדחו בהליכים קודמים. ועיקרו של דבר: המבקש הורשע בביצוע עבירות כלפי שתי מתלוננות, וזוכה ביחס למתלוננות אחרות. המיקוד הוא בהרשעת המבקש ביחס לשתי מתלוננות, ואין בבקשה למשפט חוזר בסיס לשינוי מהמסקנות אליהן הגיעו בתי המשפט בעניינו של המבקש.

4. סוף דבר, הבקשה נדחית. ממילא מתיתרת הבקשה לעיכוב ביצוע יתרת המאסר.

ניתנה היום, י"א בחשוון התשפ"א (29.10.2020).



ש ו פ ט
